

TĂNG CƯỜNG VAI TRÒ LÃNH ĐẠO CỦA TỔ CHỨC ĐẢNG, PHÁT HUY QUYỀN LÀM CHỦ TẬP THỂ CỦA QUẦN CHÚNG CÁC DÂN TỘC MIỀN NÚI

CHU VĂN TẤN

Ngay từ khi mới ra đời, Đảng ta đã xây dựng được cơ sở trong đồng bào các dân tộc ít người. Đồng bào các dân tộc miền núi ở Việt Nam sớm theo cách mạng, hết lòng bảo vệ cơ sở Đảng trong mọi tình thế khó khăn, nguy hiểm. Nhờ đó, cơ sở của Đảng ta đã nhanh chóng được mở rộng ra khắp các tỉnh miền núi mặc dù kẻ thù ra tay khủng bố những người cách mạng. Trong quá trình vận động cách mạng, các tổ chức đảng đã biết dựa vào quần chúng, phát huy quyền làm chủ của quần chúng, mang lại lợi ích cho nhân dân. Nhờ đó, mối liên hệ giữa tổ chức Đảng và quần chúng các dân tộc được hình thành và ngày càng thắt chặt trong quá trình chiến đấu lâu dài, gian khổ với quân thù. Mối liên hệ đó luôn luôn được củng cố chặt chẽ. Đó là điểm nổi bật của cuộc vận động cách mạng trong đồng bào các dân tộc ít người ở Việt Nam.

Ngày nay, sự nghiệp cách mạng của cả nước đang đòi hỏi các đảng bộ miền núi phải phát động được phong trào quần chúng với khí thế cách mạng tiến công sôi nổi, mạnh mẽ, liên tục.

Trong khi đó, một số cán bộ, đảng viên chưa nhận rõ bản chất cách mạng của quần chúng, sinh ra hữu khuynh, bảo thủ xa rời quần chúng tiên tiến. Mặt khác, trong điều kiện Đảng ta nắm chính quyền, một số cán bộ, đảng viên không thường xuyên hoạt động ở cơ sở, những cán bộ ở cơ sở thì trực tiếp nắm bộ máy chính quyền và các đoàn thể quần chúng. Tình hình đó dễ làm cho tổ chức đảng, cán bộ, đảng viên sinh ra quan liêu, xa rời quần chúng. Do đó, hiện nay, việc quan triệt quan điểm quần chúng đi sâu phát động quần chúng, không ngừng củng cố mối liên hệ giữa tổ chức đảng và quần chúng nhân dân, nhất là nhân dân các dân tộc

ít người, là vấn đề sống còn của cách mạng mà chúng ta phải thường xuyên làm tốt.

ĐÁNH GIÁ ĐÚNG BẢN CHẤT, KHẢ NĂNG CÁCH MẠNG CỦA ĐỒNG BÀO CÁC DÂN TỘC MIỀN NÚI

Cuộc sống của con người, của quần chúng nhân dân không tách khỏi điều kiện tự nhiên và xã hội nhất định, không tách khỏi những thời kỳ lịch sử, nhất là những thời kỳ lịch sử do Đảng ta lãnh đạo. Những mối liên hệ về truyền thống, tạp quán từ hàng ngàn đời xưa cũng còn để lại ảnh hưởng trong những ngọn cờ tiên tiến của thời đại. Khi nhận định về con người, đánh giá phong trào quần chúng, nếu không dựa trên cơ sở lý luận của Đảng, chúng ta dễ đi tới chỗ đơn giản hóa vấn đề, nhìn phong trào nơi này nơi khác một cách tĩnh, không thấy những triển vọng nhảy vọt của phong trào. Thực tế chứng minh, nhân dân Việt nam ta trong đó có nhân dân dân tộc miền núi, là một dân tộc anh hùng. Các dân tộc miền núi sống dũng cảm gan góc trên hai phần ba diện tích của đất nước, cùng với các dân tộc an hem làm nên những trang sử vẻ vang của tổ quốc. Đảng ta đã biết phát huy truyền thống anh hùng của nhân dân ta, hiểu rõ khả năng cách mạng to lớn, tâm lý tình cảm của quần chúng, biết phát huy thuận lợi và khắc phục khó khăn, phát động quần chúng dám làm cách mạng, biết tập trung trí tuệ và tổ chức lực lượng của quần chúng lại để đánh bại kẻ thù.

Dưới sự lãnh đạo của Đảng, trong những năm 1939 – 1945, nhân dân các dân tộc chúng ta đã đứng lên đấu tranh giành chính quyền, xây dựng căn cứ địa ở nhiều tỉnh miền núi, mở rộng và đẩy mạnh phong trào cách mạng, tiến lên giành toàn bộ chính quyền về tay mình. Chúng ta có cơ sở để kết luận rằng: dưới sự lãnh đạo của Đảng, các dân tộc miền núi đã và đang góp phần xứng đáng vào công cuộc chống Mỹ, cứu nước hiện nay, đồng thời có thể đưa miền núi tiến nhanh lên chủ nghĩa xã hội tiến kịp miền xuôi” như Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ ba của Đảng đã đề ra.

Đảng ta lãnh đạo cách mạng nước ta đi từ thắng lợi này đến thắng lợi khác, vì Đảng ta biết vận dụng chủ nghĩa mác –Lê-nin và đặc điểm của Việt nam một cách sáng tạo, không giáo điều, máy móc, dập khuôn. Đảng ta nhận định: miền núi có những đặc điểm riêng, trong đó đặc điểm lớn nhất là đặc điểm dân tộc. Đảng ta biết phát huy truyền thống đoàn kết dân tộc, tăng cường đoàn kết chặt chẽ các dân tộc. Đảng ta biết phát huy truyền thống đoàn kết dân tộc, tăng cường đoàn kết chặt chẽ các dân tộc. Đó là thắng lợi lớn của chính sách dân tộc của Đảng tin tưởng ở quần chúng, biết đi sâu vào từng dân tộc để phát động quần chúng, xây dựng tổ chức Đảng và các tổ chức quần chúng ở đó để trực tiếp dìu dắt quần chúng từng dân tộc làm cách mạng. Đảng ta đã từng xây dựng cơ sở cách mạng ở những vùng đồng bào tày, Nùng, Kinh, Dao, Cao-lan, Sán-chí và các dân tộc ít người ở xã xôi nhất. Những cơ sở cách mạng đó đã bảo vệ được tổ chức Đảng, bảo vệ cán bộ trong những lúc khó khăn, phát triển được phong trào. Đảng ta đã đưa các dân tộc ít người đi lên con đường làm ăn tập thể, xây dựng nông thôn xã hội chủ nghĩa. Nhiều nơi đạt được những thành tích xuất sắc như xã Vần –Chải, Thông Nguyên (Hà-giang), Cáp kè (Lạng sơn), Thành –công (Bắc thái), Đồng –vàng (Tuyên quang), Bản –chang (Cao-bằng)...Thực tế đó cho thấy: tổ chức đảng tin vào quần chúng dựa vào quần chúng, quyết tâm giáo dục và phát động quần chúng, biết nắm tình hình, đặc điểm của từng vùng, từng dân tộc để có chủ trương, biện pháp tổ chức thực hiện cho sát thì nhất định quần chúng, các dân tộc có thể giành được những thành tích cách mạng tốt đẹp.

Qua sự theo dõi phong trào từ trước tới nay, qua những xã làm thí điểm cuộc vận động quần chúng ở Bắc thái và Lạng sơn, chúng tôi thấy thành quả cách mạng đã giành được ở đây rất căn bản và to lớn, khả năng cách mạng quần chúng rất lớn.

Trong những xã làm thí điểm ở huyện bạch Thông (Bắc thái) và huyện Hữu lũng (lạng sơn) có các dân tộc Nùng, Kinh, tày, dao, Hoa, Sán

chí cùng chung sống. Phần lớn quần chúng các dân tộc là những người lao động nghèo khổ, trước đây thường bị địa chủ bóc lột, bị thổ phi phản động cướp bóc quấy rối. Nhân dân ở đây đã đoàn kết chống đế quốc, phong kiến và phản động, tiêu phi trừ gian, bảo vệ xây dựng bản làng. Nhưng xã này đã căn bản hoàn thành hợp tác hóa nông nghiệp. Giai cấp nông dân tập thể được hình thành và ngày càng gắn bó với nhau để làm chủ nông thôn. Trình độ quản lý hợp tác xã của cán bộ được nâng cao dần. một số xã đã đẩy mạnh cách mạng kỹ thuật trong sản xuất, như làm thủy lợi, làm phân, chọn giống, đưa năng suất và sản lượng các loại cây trồng hằng năm tăng dần: phát triển các ngành nghề rèn, mộc, xay xát, vận chuyển, v.v... Sự nghiệp giáo dục, văn hóa, y tế phát triển mạnh trong mười năm qua.

Trong sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước hiện nay, nhân dân các dân tộc đã hăng hái, tự nguyện đưa con em mình ra tiền tuyến giết giặc, đã chăm lo phát triển sản xuất, đẩy mạnh công tác giao thông vận tải, bảo vệ kho tàng, giữ gìn trật tự trị an, góp người, góp của cho tiền tuyến lớn, cho công cuộc xây dựng hậu phương lớn. Rõ ràng là nhờ có sự lãnh đạo của Đảng, nhân dân các dân tộc ở đây đã đoàn kết một lòng, tiến lên không ngừng và đã giành được những thành tích xuất sắc. Tuy vẫn còn những mặt yếu, có những việc chưa làm, hoặc chưa làm tốt, nhưng những bước tiến đó đã tỏ rõ được khả năng cách mạng của nhân dân các dân tộc ít người.

Qua đợt làm thí điểm nói trên, sau khi được phát động tư tưởng, được nâng cao tinh thần làm chủ tập thể, quần chúng các dân tộc ở đây đã đóng góp nhiều ý kiến bổ ích trong việc xây dựng phương hướng sản xuất của xã, xây dựng tổ chức Đảng, củng cố hợp tác xã... Được sự chỉ đạo chặt chẽ của các đảng bộ địa phương, quần chúng đã hăng hái khẩn trương phát triển sản xuất tập thể, trồng thêm nhiều cây lương thực, thực phẩm, trồng rất nhiều cây gỗ, tăng thêm số gia súc chăn nuôi, tự nguyện

sửa chữa những việc làm không đúng chính sách chủ động khắc phục những khó khăn tưởng chừng không thể khắc phục nổi,...

Cũng qua phát động quần chúng, chúng ta đã tăng cường sức mạnh của chính quyền, củng cố được các đoàn thể cách mạng và các lực lượng chuyên chính, xây dựng được nếp làm việc dân chủ chủ nghĩa, phát huy quyền làm chủ tập thể của quần chúng, đẩy mạnh việc thực hiện các nhiệm vụ cách mạng.

Qua thực tiễn cách mạng của quần chúng chúng ta có thể rút ra mấy kết luận sau đây:

Nhân dân các dân tộc là những người lao động cần cù. Trước cách mạng tháng tám họ bị bọn đế quốc, phong kiến áp bức, bóc lột nặng nề. Được Đảng lãnh đạo, quần chúng đã tích cực đấu tranh, kiên quyết làm cách mạng để giải phóng dân tộc, giải phóng giai cấp. Cách mạng đã đưa lại cho họ những quyền lợi cơ bản và thiết thực. Họ rất khấn khởi tin tưởng, một lòng theo Đảng và Hồ Chủ Tịch, vượt qua mọi khó khăn, không ngừng vươn lên. Chúng ta vững tin ở khả năng cách mạng của quần chúng, dựa vào quần chúng, biết giáo dục và tổ chức quần chúng làm cách mạng, thì nhất định quần chúng sẽ hoàn thành sự tốt nghiệp cách mạng do Đảng lãnh đạo. Không tin ở quần chúng các dân tộc là một sai lầm lớn. Theo đuôi quần chúng chậm tiến, bảo thủ, tiêu cực là hữu khuynh, bỏ rơi ngọn cờ lãnh đạo của Đảng.

Ở những vùng nhiều dân tộc, khi nói tới quần chúng phải nói tới quần chúng các dân tộc. Muốn thể hiện được quan điểm quần chúng của Đảng, phải đi sâu vào quần chúng từng dân tộc, phải nắm vững đặc điểm của từng dân tộc, có chủ trương, biện pháp công tác phù hợp với trình độ, khả năng của từng dân tộc. Trong một địa phương có năm dân tộc mà mới phát động được ba dân tộc thì chưa thể gọi là đã động viên được quần chúng ở địa phương đó. Đảng bộ và cán bộ ở đây phải xem xét kỹ lại công tác của mình đã tốt chưa, đã sát chưa.

Dưới sự lãnh đạo của Đảng, quần chúng giữ vị trí quyết định trong mọi thắng lợi. Nhưng để xây dựng và phát triển phong trào quần chúng, trước hết phải có cốt cán lãnh đạo là người của các dân tộc, các địa phương. Do đó, cán bộ lại là vấn đề có ý nghĩa then chốt nhất. Ở miền núi, rõ ràng ở đâu có phong trào cách mạng cao, thì chính ở đấy có những cán bộ người địa phương, cán bộ người dân tộc đảm nhiệm công việc, có cán bộ hết lòng hết sức phục vụ nhân dân địa phương mình, dân tộc mình. Ở đâu thiếu cán bộ hoặc cán bộ nơi ấy không tốt, cán bộ không được bồi dưỡng đầy đủ về trình độ và năng lực công tác, không được quần chúng tín nhiệm, thì phong trào ở đó không thể tiến lên được.

Qua từng giai đoạn cách mạng, chúng ta vui mừng nhận thấy rằng các dân tộc đã có những bước tiến vượt bậc. Thành tích cách mạng ở miền núi là chủ yếu, tính tích cực cách mạng ở quần chúng các dân tộc là mặt bản chất. Mặc dù nhiều dân tộc chung sống với nhau, nhưng đoàn kết dân tộc là vấn đề được quán xuyên từ đầu đến cuối. Đó là một nguyên nhân quyết định để miền núi đi từ thắng lợi này đến thắng lợi khác.

Tuy nhiên, có những nơi còn có những vấn đề tồn tại ở một chừng mực nhất định. Tư tưởng bảo thủ, hữu khuynh còn biểu hiện trên các mặt chưa đẩy mạnh xây dựng cơ sở vật chất, kỹ thuật của hợp tác xã, chưa đẩy mạnh cách mạng kỹ thuật, chưa tích cực sửa đổi những phong tục tập quán lạc hậu. Một số cán bộ, đảng viên còn có những nhận thức lệch lạc về quan điểm quần chúng. Trong khi nhận xét hoặc đánh giá quần chúng, họ quá nhấn mạnh mặt tiêu cực của quần chúng. Họ cho đó là “đặc điểm” nổi bật của tình hình. Họ đã xa rời phép biện chứng cách mạng của chủ nghĩa mác-Lê-nin trong việc đánh giá quần chúng. Họ tách rời điều kiện lịch sử, không thấy hết lịch sử đấu tranh cách mạng liên tục, dũng cảm, vững vàng của quần chúng từ xưa, nhất là khi có Đảng ta lãnh đạo. Họ chưa đánh giá đầy đủ những đức tính cao quý của người miền núi, mà chỉ nhìn thấy những mặt còn yếu, kém của đồng bào. Họ cho quần chúng

là những người chậm tiến, khó thuyết phục, không tích cực vận động quần chúng cải tạo, những thói quen lạc hậu trong từng dân tộc, từng địa phương. Khi Đảng chủ trương làm việc này, việc nọ, họ cho là làm quá mức, không “chiếu cố” đặc điểm dân tộc. Ngay việc động viên quần chúng làm nghĩa vụ chống Mỹ, cứu nước, họ cũng vin cớ này, cớ khác để rút bớt nhiệm vụ. Thậm chí, có nơi còn muốn dành nhiều lương thực để đồng bào làm ma chay cưới xin, làm nhà, giỗ tết một cách quá đáng. Những ý nghĩa và việc làm đó, xét bề ngoài, tưởng như họ quan tâm đến quyền lợi của quần chúng, những thật ra là họ đã theo đuổi những phần tử lạc hậu, làm trái với quyền lợi và nghĩa vụ thiêng liêng của mỗi người dân đối với Tổ quốc, đi ngược lại lợi ích lâu dài của quần chúng các dân tộc.

Một số ít cán bộ, đảng viên chúng ta tuy thấy được những thành tích to lớn đã giành được, nhưng lại cho rằng quần chúng chỉ có thể làm được những việc như vậy thôi, chưa thật tin tưởng là quần chúng có thể làm được những việc lớn hơn nữa. Do đó, họ dễ sinh ra thảo mãn dừng lại, dẫm chân tại chỗ. Có người mới thấy được khả năng cách mạng của dân tộc lớn mà chưa thấy khả năng cách mạng của dân tộc nhỏ.

Những lệch lạc trên đây dẫn tới những chủ trương thiếu toàn diện, những biện pháp tổ chức thực hiện thiếu sâu sát, không phát huy được trí tuệ và năng lực của quần chúng vào việc giành những kết quả cao nhất. Những thiếu sót đó chỉ có thể giải quyết tốt khi cán bộ, đảng viên được rèn luyện trong phong trào quần chúng được nâng cao về quan điểm quần chúng của Đảng.

NÂNG CAO QUAN ĐIỂM QUẦN CHÚNG CHO CÁN BỘ, ĐẢNG VIÊN LÀM TỐT CÔNG TÁC TUYÊN TRUYỀN, GIÁO DỤC QUẦN CHÚNG

Cách mạng là sự nghiệp của quần chúng. Mọi việc dù to lớn, khó khăn, phức tạp đến đâu, nếu chúng ta biết dựa vào quần chúng, biết giáo

dục nâng cao trình độ nhận thức của quần chúng, phát huy tinh thần cách mạng và quyền làm chủ tập thể của quần chúng, nhất định quần chúng có thể lập được những kỳ công mới.

Quần chúng vô cùng sáng suốt và có khả năng cách mạng dồi dào. Song, muốn phát huy được sức mạnh và khả năng vô tận của quần chúng, đi đôi với việc đánh giá đúng bản chất cách mạng của quần chúng, chúng ta cần đặc biệt coi trọng công tác tuyên truyền, giáo dục quần chúng, đi sâu tổ chức và động viên quần chúng, đi sâu tổ chức và động viên quần chúng thực hiện các chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước. Đi đôi với việc giáo dục tình hình nhiệm vụ, đường lối, chính sách của Đảng và Nhà nước, giáo dục lòng yêu nước, yêu chủ nghĩa xã hội và phát huy chủ nghĩa anh hùng cách mạng trong quần chúng, chúng ta cần hết sức coi trọng việc giáo dục, nâng cao tinh thần làm chủ tập thể của quần chúng, làm cho mọi người giác ngộ sâu sắc về quyền làm chủ tập thể và nghĩa vụ làm chủ tập thể và nghĩa vụ làm chủ tập thể của mình đối với hợp tác xã, với Tổ quốc, đối với bản làng, núi rừng và những của cải khác của xã hội. Trên cơ sở đó, mọi người mang hết nhiệt tình, sức lực để cống hiến thật nhiều cho Tổ quốc, chấp hành nghiêm chỉnh mọi chính sách và làm tốt nghĩa vụ đối với Nhà nước, góp phần xứng đáng vào sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước và xây dựng chủ nghĩa xã hội. Hiện nay, vấn đề cần được đặc biệt chú trọng là tiếp tục giáo dục về cuộc đấu tranh giữa hai con đường ở nông thôn, làm cho đảng viên, xã viên hết lòng chăm lo xây dựng kinh tế tập thể, thật sự làm chủ hợp tác xã, giải quyết tốt phần đất đai làm riêng không đúng chính sách.

Trong mọi công tác, chúng ta phải coi trọng công tác tuyên truyền, giáo dục quần chúng. Hiện nay, một số cán bộ, đảng viên chưa làm tốt việc này. Bộ máy làm công tác tuyên truyền không phải là ít người. Cán bộ đảng viên ở cơ quan cấp trên vẫn thường xuyên đi xuống cơ sở giáo dục quần chúng. Nhưng những việc làm đó chưa tạo được sự chuyển biến

manh mẽ về tư tưởng trong cán bộ và quần chúng ở cơ sở. Khi quần chúng chưa hiểu, chưa làm, thì lại cho là quần chúng “lạc hậu”, “chậm tiến”. Có nơi chưa coi trọng việc phê phán những tư tưởng lệch lạc và đấu tranh với những hành động vi phạm quyền làm chủ tập thể của quần chúng.

Làm cách mạng tức là hằng ngày, hằng giờ phải giáo dục quần chúng, nhằm tập hợp họ thành lực lượng mạnh mẽ ở chung quanh Đảng, để không ngừng tiến công kẻ địch. Buông lỏng việc tuyên truyền, giáo dục quần chúng là biểu hiện của tư tưởng hữu khuynh. Quần chúng các dân tộc ăn ở phân tán, một phần nào còn duy trì lối sống gia trưởng. Các cuộc họp ở cơ sở thường chỉ có đại biểu gia đình. Tình hình đó hạn chế kết quả của công tác giáo dục quần chúng, hạn chế tính tích cực xung phong của lứa tuổi trẻ và phụ nữ... Chúng ta phải dựa vào các đoàn thể thanh niên, phụ nữ để tuyên truyền, giáo dục quần chúng một cách sâu sắc, nhằm tạo nên sự chuyển biến mới về sinh hoạt dân chủ trong quần chúng ở nông thôn. Đoàn viên, hội viên các tổ chức quần chúng sẽ được tổ chức học tập theo đoàn thể của mình, theo giới mình. Có như vậy mới phát động được tư tưởng của mọi tầng lớp quần chúng, mới có biện pháp giáo dục cụ thể, đáp ứng được yêu cầu và quyền lợi của từng lứa tuổi, từng giới. Các tổ chức quần chúng là nơi giáo dục quần chúng tốt nhất, làm cho quần chúng đoàn kết chặt chẽ với nhau trong phạm vi xã hội cũng như gia đình, giúp họ sửa đổi và khắc phục những tệ tục của chế độ đa thê gia trưởng kìm hãm con người ta bao đời nay và hiện đang còn có ảnh hưởng tới một mức độ nhất định đối với quần chúng.

Các cấp ủy đảng phải coi trọng việc chỉ đạo các tổ chức quần chúng làm tốt công tác giáo dục, rèn luyện đoàn viên, hội viên của mình, phải chỉ đạo chặt chẽ công tác này, coi đây là một trong những công tác quan trọng, là thể hiện việc chấp hành nghiêm chỉnh đường lối quần chúng của Đảng.

Trong công tác vận động quần chúng ở các vùng dân tộc ít người, một vấn đề cơ bản bao trùm là phải quán triệt chính sách dân tộc của Đảng, thực hiện tốt vấn đề đoàn kết, bình đẳng và tương trợ giữa các dân tộc. Thực hiện đoàn kết, bình đẳng dân tộc có nghĩa là phải nâng trình độ của tất cả các dân tộc lên đồng đều về mọi mặt, không được để cho quần chúng một dân tộc nào, dù ít người hoặc ở xa xôi hẻo lánh, phải sống trong điều kiện gặp nhiều khó khăn, trong khi những dân tộc khác có nhiều điều kiện thuận lợi để tiến bộ. Tổ chức đảng phải quan tâm đầy đủ đến các dân tộc, từng bước đưa các dân tộc tiến lên có đời sống, từng bước đưa các dân tộc tiến lên có đời sống và trình độ ngang nhau. Đó là một vấn đề rất cơ bản, các cấp ủy đảng cần làm cho toàn thể cán bộ và đảng viên thấm nhuần sâu sắc và tích cực thực hiện.

Bình đẳng dân tộc là yêu cầu rất cấp thiết của quần chúng. Bình đẳng về luật pháp đã được thực hiện ngay từ sau cách mạng tháng tám. Nưng bình đẳng trên thực tế về các mặt trình độ, nghĩa vụ, quyền lợi thì chưa được thực hiện đầy đủ và đồng đều. Bởi vậy, nguyện vọng của quần chúng về bình đẳng dân tộc là một yêu cầu rất chính đáng, rất cách mạng. Quần chúng sẽ phấn đấu để đạt tới nguyện vọng đó, nhưng nhất thiết phải có sự lãnh đạo và giúp đỡ của Đảng và Nhà nước. Có thấy được mục tiêu cách mạng rất cơ bản và cụ thể ấy của quần chúng miền núi, đảng viên và cán bộ ta mới nâng cao được ý thức trách nhiệm của mình đối với sự nghiệp cách mạng của quần chúng.

Ví dụ: Quần chúng muốn có tiếng nói và chữ viết dân tộc để thể hiện tình cảm, ý nghĩ của mình, để truyền cảm cho nhau, để nói lên hết những khả năng và hoàn cảnh địa phương mình.

Trong một địa phương hay một xã có nhiều dân tộc sống xem kẽ với nhau, quần chúng đã đoàn kết, công tác với nhau để làm ăn sinh sống và chống kẻ thù chung. Chúng ta cần biết phát huy mặt tốt đó, phòng

ngừa và khắc phục những việc nhỏ xảy ra gây ảnh hưởng không tốt cho sự đoàn kết dân tộc. Trong tình hình các dân tộc ở xen kẽ ngày càng nhiều (vì có cuộc vận động đồng bào miền xuôi lên miền núi, cuộc vận động định canh, định cư, xây dựng các công trường, nông trường, lâm trường, xí nghiệp... ở miền núi), ta lại càng phải chú ý vấn đề đoàn kết dân tộc. Nói chung, quần chúng các dân tộc tin Đảng, biết đoàn kết giúp đỡ các dân tộc tin Đảng, biết đoàn kết giúp đỡ nhau tận tình nhưng có những cán bộ, đảng viên chưa biết phát huy mặt tốt ấy vào việc xây dựng và phát triển các cuộc vận động cách mạng ở địa phương, thắt chặt tình thương yêu giúp đỡ, quý trọng lẫn nhau, thậm chí lại mệnh lệnh, quan liêu đối với quần chúng, gây nên tình trạng thiếu đoàn kết, bình đẳng ở một số nơi.

Miền núi là nơi “tiền rừng, bạc núi”, tài nguyên phong phú và tiềm tàng. Xưa nay, quần chúng các dân tộc đã dựa vào đó làm nguồn sống của mình. Quần chúng có kinh nghiệm cổ truyền về cách làm ăn, có những hiểu biết về đất đai, sông suối, cây rừng, thời tiết... Ta cần tận dụng những kinh nghiệm và hiểu biết ấy vào công việc làm ăn tập thể, của Nhà nước, không dập khuôn máy móc, hoặ mệnh lệnh gò ép. Trên cơ sở đó, cải tiến cách làm việc, tích cực vận động quần chúng áp dụng kỹ thuật mới vào sản xuất và đời sống. Khả năng của miền núi rất dồi dào, những phải biết đi sâu động viên và tổ chức quần chúng thực hiện các nhiệm vụ, các chỉ tiêu kế hoạch, các biện pháp kỹ thuật cho hợp lý, hợp tình, hợp cảnh thì mới biến những khả năng ấy trở thành hiện thực được.

Vận động đồng bào các dân tộc thực hiện tốt những việc trên thực tế là giải pháp giải quyết tốt vấn đề bình đẳng dân tộc, đồng thời cũng là phát huy quyền làm chủ tập thể của quần chúng các dân tộc. Chúng ta đã tạo ra những điều kiện cơ bản để các dân tộc được hưởng quyền lợi ngang nhau, làm nghĩa vụ ngang nhau. Mọi người có được điều kiện làm chủ đất nước, đóng góp hết tài năng và sức lực của mình cho Tổ quốc. Chúng ta cần giáo dục cán bộ, đảng viên nhận thức thật đầy đủ quan điểm quần

chúng của Đảng, nhất là việc vận dụng quan điểm quần chúng của Đảng vào vùng có nhiều dân tộc ít người; làm cho mọi suy nghĩ, hành động của cán bộ, đảng viên đều quan triệt quan điểm và đường lối quần chúng của Đảng.

CHĂM LO HƠN NỮA ĐỜI SỐNG VẬT CHẤT VÀ TINH THẦN CỦA QUẦN CHÚNG CÁC DÂN TỘC, TĂNG CƯỜNG SỰ ĐOÀN KẾT GIÚP ĐỠ LÃN NHAU GIỮA CÁC DÂN TỘC

Đây là một vấn đề rất quan trọng. Qua những xã làm thí điểm nói trên, chúng ta thấy trình độ quần chúng các dân tộc không đồng đều. Nhưng khi nói tới quyền lợi, nghĩa vụ của mỗi người đối với Tổ quốc, nói đến nghĩa vụ thực hiện đường lối của Đảng và lời dạy của Hồ Chủ tịch, thì quần chúng dân tộc nào cũng đều có thể hy sinh tất cả, vượt qua mọi khó khăn gian khổ, đóng góp công sức của mình cho sự nghiệp chung của cả nước. Nghĩa là quần chúng có thể hy sinh tất cả để đạt nguyện vọng giành lấy độc lập, tự do. Việc cải thiện, nâng cao đời sống vật chất và văn hóa của quần chúng là nguồn động viên cổ vũ rất lớn đối với quần chúng.

Chúng ta phải chỉ dẫn cho quần chúng biết khai thác và phát huy những mặt thuận lợi của nền kinh tế miền núi, nhằm phát triển trồng trọt, chăn nuôi, nghề rừng, công nghiệp... làm giàu địa phương, góp phần xây dựng nền kinh tế nói chung. Ra sức xây dựng kinh tế địa phương và phát triển văn hóa dân tộc, cải thiện đời sống của các dân tộc, là điều kiện có tính chất quyết định để đưa miền núi tiến kịp miền xuôi, làm cho các dân tộc thật sự bình đẳng với nhau. Quần chúng miền núi hằng ngày, hằng giờ mong muốn được học hành nhiều hơn, cao hơn, cải thiện hơn nữa điều kiện, phương tiện lao động tốt hơn nữa, xây dựng ngày càng nhiều những công trình phúc lợi chung như bệnh viện, vườn trẻ, trường học, nhà hát, rạp chiếu bóng...

Ở những xã làm thí điểm, quần chúng các dân tộc đã bàn bạc giải quyết hợp tình, hợp lý nhiều khó khăn và dốc sức ra làm, tạo nên những biến đổi rất lớn về đời sống vật chất và văn hóa. Chỉ mới qua cuộc vận động chưa đầy nửa năm, được sự quan tâm chỉ đạo chặt chẽ của tổ chức đảng các cấp quần chúng đã phát huy khả năng làm chủ, tạo nên những đổi mới, mở ra những triển vọng rất tốt đẹp, gây một niềm tin tưởng rất lớn đối với Đảng. Quần chúng ngày càng tin tưởng ở sức mình. Cán bộ, đảng viên càng thêm tin tưởng ở quần chúng, thấy hướng đi lên ở nông thôn rất sang sủa, ngày càng thêm tin tưởng vào đường lối của Đảng. Đời sống gia đình được cải thiện, cán bộ, đảng viên ngày càng thấy rõ sự cần thiết phải chăm lo đời sống của quần chúng. Đời sống chung của làng bản có được cải thiện thì đời sống của gia đình mình mới được cải thiện.

Quan tâm đến đời sống quần chúng của từng dân tộc trong từng vùng không những là trách nhiệm của đảng bộ, chính quyền địa phương, mà còn là trách nhiệm của các ngành kinh tế, văn hóa... mỗi ngành phải có chủ trương và kế hoạch phục vụ đời sống của đồng bào ở các vùng khác nhau. Nếu chỉ làm nơi dễ, bỏ nơi khó thì kết quả của việc làm đó lại tiếp tục tạo nên sự chênh lệch mới giữa các dân tộc. Còn sự chênh lệch này thì không thể nói tới sự bình đẳng dân tộc được.

Muốn được như vậy, trước mắt chúng ta phải thực hiện tốt cuộc vận động định canh, định cư để mau chóng chấm dứt tình trạng sinh sống khó khăn của một số quần chúng. Nếu họ còn sống theo lối du canh du cư, một cách làm ăn đơn giản và vất vả, sẽ không thể tiến lên chủ nghĩa xã hội được. Đồng thời, thực hiện tốt việc vận động đồng bào miền xuôi lên tham gia xây dựng và phát triển kinh tế, văn hóa ở miền núi, nhằm làm cho đồng bào miền xuôi cũng như đồng bào địa phương, đều được cải thiện đời sống về vật chất và văn hóa, tăng cường đoàn kết giúp đỡ nhau, xây dựng quê hương giàu đẹp.

Đi đôi với việc chăm lo đời sống quần chúng, các cấp ủy đảng phải giáo dục sâu sắc cho quần chúng thấy nhiệm vụ của mình, phát huy vai trò làm chủ tập thể để làm tròn nghĩa vụ xây dựng các lực lượng vũ trang, tuyển quân, nghĩa vụ bán lương thực, thực phẩm Nhà nước, bảo đảm giao thông vận tải, củng cố hậu phương, chi viện cho tiền tuyến; giáo dục tinh thần cảnh giác cách mạng, tăng cường sức mạnh của nền chuyên chính vô sản, đánh bại mọi âm mưu của kẻ thù, phát huy tinh thần làm chủ tập thể của quần chúng trong việc củng cố và xây dựng hợp tác xã vững mạnh, đẩy mạnh sản xuất, tạo nên một sự chuyển biến mới ở nông thôn, xây dựng cuộc sống ấm no, vui tươi, lành mạnh.

Để làm tốt những việc nói trên, các ngành các cấp phải giải quyết nhiều vấn đề. Trước hết, chúng ta cần hết sức chú trọng đưa cán bộ, đảng viên vào hoạt động trong phong trào quần chúng. Các cấp, các ngành và toàn thể cán bộ, đảng viên phải lấy cơ sở và quần chúng làm nơi hoạt động chủ yếu của mình.

Hiện nay, một số cán bộ ít đi sâu xuống cơ sở và lẫn lộn trong phong trào quần chúng. Họ ngại xuống cơ sở, ít tiếp xúc với đồng bào không chịu đi sâu tìm hiểu tâm tư và đời sống của quần chúng. Cho nên, chủ trương công tác của họ không sát với cuộc sống của quần chúng. Tình cảm cách mạng của một số ít cán bộ, đảng viên bị giảm sút. Họ thấy đời sống quần chúng còn khó khăn, làm ăn vất vả với công cụ lao động thô sơ, nhưng họ không động lòng, không suy nghĩ và nghiêm khắc kiểm điểm trách nhiệm của mình đối với tình hình đó. Thậm chí, có người còn chê bai những mặt kém của quần chúng. Những hiện tượng này tuy không nhiều, nhưng chúng ta không được xem thường, vì đây là hiện tượng thoái hóa của một số cán bộ đảng viên. Nếu chúng ta không giáo dục họ, đưa họ xuống cơ sở, đi sâu vào trong quần chúng, họ sẽ trở thành những cán bộ có tác phong quan liêu xa rời quần chúng.

Đối với cán bộ, đảng viên ở cơ sở, kể cả những cán bộ, đảng viên mới, chúng ta cũng không được chủ quan, xem thường hiện tượng quan liêu, không liên hệ chặt với quần chúng. Qua những nơi làm thí điểm nói trên, chúng ta thấy cán bộ, đảng viên ở cơ sở căn bản là tốt, tận tụy hoàn thành nhiệm vụ của Đảng giao cho. Nhưng hiện tượng quan liêu, thiếu dân chủ với quần chúng cũng khá phổ biến. Một số cán bộ, đảng viên ít tham gia lao động với quần chúng, ít sinh hoạt với xã viên ở tổ đội sản xuất. Có người chèn chén bê tha, tham ô tiền của nhân dân, không được tin nhiệm. Trong công tác, họ ít mở rộng dân chủ và lấy ý kiến của quần chúng.

Vì vậy, chúng ta phải thông qua việc tự phê bình và phê bình ở trong chi bộ, tổ Đảng, thông qua ý kiến phê bình của quần chúng để giáo dục họ. Đây là một vấn đề rất quan trọng. Chúng ta cần mở rộng và làm đều đặn công việc này, nhằm làm cho cán bộ, đảng viên ở cơ sở thật sự hòa mình vào trong quần chúng, rèn luyện mình thành lãnh tụ của quần chúng ở địa phương, tiêu biểu cho lập trường tư tưởng của giai cấp, công nhân, tiêu biểu cho ý chí cách mạng của quần chúng các dân tộc ở địa phương. Cán bộ, đảng viên liên hệ chặt chẽ với quần chúng, quần chúng đoàn kết vững chắc chung quanh tổ chức Đảng, thì việc khó đến đâu cũng làm được, kẻ thù nào cũng không thể dụ dỗ, khuất phục được. Sản xuất sẽ được đẩy mạnh đời sống quần chúng ngày càng được cải thiện và nâng cao.

IV – TĂNG CƯỜNG SỨC MẠNH CỦA TỔ CHỨC ĐẢNG VỀ MỌI MẶT, BẢO ĐẢM VIỆC PHÁT HUY QUYỀN LÀM CHỦ TẬP THỂ CỦA QUẦN CHÚNG

Để phát huy quyền làm chủ tập thể của quần chúng một cách mạnh mẽ, các đảng bộ miền núi phải phân đấu tăng cường vai trò lãnh đạo của Đảng đối với quần chúng. Tổ chức cơ sở của Đảng cần được tăng cường về số lượng và chất lượng. Cán bộ cốt cán của Đảng phải rèn luyện mình

trong công tác lãnh đạo, thắt chặt mối quan hệ giữa lãnh đạo và quần chúng, làm tốt hơn nữa việc tổ chức quần chúng thực hiện chính sách dân tộc của Đảng. Đảng đánh giá rất cao vai trò quyết định của quần chúng trong sự nghiệp cách mạng. Khi được giáo dục và phát động, quần chúng sẽ giải quyết được nhiều việc lớn. Người giáo dục và phát động quần chúng là các đảng bộ địa phương. Vì vậy, chúng ta phải chú trọng công tác xây dựng Đảng, làm cho tổ chức Đảng xứng đáng là người tiên phong lãnh đạo quần chúng tiến hành cách mạng, đồng thời rèn luyện và trưởng thành trong phong trào quần chúng. Công tác xây dựng Đảng phải được coi là công tác hàng đầu trong mọi công tác.

Qua những xã làm thí điểm lần này, chúng ta càng thêm thấm thía về những kết luận: tuyệt đại đa số đảng viên ta là tốt, tích cực hoạt động cho Đảng, phục vụ cách mạng, tích cực thực hiện và lãnh đạo quần chúng thực hiện tốt đường lối, chính sách của Đảng. Bởi vậy, nhiều địa phương ở miền núi đã chuyển kịp với phong trào chung của cả nước.

Bên cạnh đó, cán bộ, đảng viên ở miền núi cũng còn một số mặt yếu như: trình độ nhận thức và năng lực tổ chức thực hiện còn bị hạn chế, quan điểm quần chúng chưa vững... một số ít đồng chí có khuyết điểm, cá biệt có người mắc sai lầm nghiêm trọng. Điều đó do nhiều nguyên nhân. Song một trong những nguyên nhân quan trọng là do chúng ta chưa quan tâm đúng mức công tác xây dựng Đảng. Có nơi, tổ chức đảng chưa thật sự được củng cố và kiện toàn vững mạnh. Có nơi, tổ chức đảng chưa thật sự được củng cố và kiện toàn vững mạnh. Có nơi đã kết nạp một số ít người chưa đủ tiêu chuẩn vào Đảng. Có nơi đã để một số ít cán bộ, đảng viên làm sai phạm đường lối, chính sách của Đảng, bị hủ hóa về tư tưởng, mất tư cách của người đảng viên. Do đó, các tổ chức đảng, nhất là tổ chức cơ sở của Đảng, không thể phát huy được vai trò lãnh đạo toàn diện và tuyệt đối của mình.

Các cấp ủy đảng cần nắm vững tình hình cụ thể của từng nơi để giải quyết cho đúng và sát. Trong công tác xây dựng Đảng, trước hết phải tăng cường công tác giáo dục cán bộ, đảng viên. Các cấp ủy đảng phải giáo dục cán bộ, đảng viên những vấn đề về đường lối, nhiệm vụ, về những nguyên tắc tổ chức của Đảng, như tập trung dân chủ, phê bình và tự phê bình, về đường lối, nhiệm vụ về những nguyên tắc tổ chức của Đảng, như tập trung dân chủ, phê bình và tự phê bình, về đường lối quản chúng của Đảng, về nhiệm vụ, quyền hạn của đảng viên,.. Đồng thời, giúp đỡ đảng viên nắm vững quyền hạn, chế độ chức trách của tổ chức đảng, chính quyền và các đoàn thể quần chúng. Thông qua việc kiểm điểm thực hiện các chính sách, nghị quyết của Đảng để rèn luyện, bồi dưỡng, nâng cao trình độ chính trị, tư tưởng, năng lực tổ chức thực hiện cho đảng viên. Ở những xã làm thí điểm, chỉ qua việc giáo dục những vấn đề cơ bản trong công tác xây dựng Đảng, chúng ta đã bước đầu nâng cao trình độ tư tưởng, năng lực lãnh đạo và tổ chức thực hiện các đảng bộ cơ sở. Chúng ta cũng thấy sâu sắc rằng việc giáo dục Điều lệ Đảng cho đảng viên phải được làm thường xuyên và đều đặn như ăn cơm uống nước hằng ngày.

Trước mắt, các đảng bộ cơ sở, các chi bộ cần thực hiện tốt việc *mở rộng dân chủ trong Đảng*. Có như thế, chúng ta mới thật sự mở rộng dân chủ với quần chúng được. Cán bộ, cấp ủy có gương mẫu tự phê bình và phê bình được tốt. Đảng viên có tự phê bình thành khẩn thì quần chúng mới tin tưởng và phát huy tích cực, phê bình công tác lãnh đạo của đảng bộ, phê bình cán bộ, đảng viên. Có như vậy mới thật sự phát huy được tác dụng của nền dân chủ xã hội chủ nghĩa. Có thực hiện nghiêm chỉnh nguyên tắc dân chủ, tự phê bình và phê bình trong Đảng mới phát huy được tinh thần *klamf* chủ tập thể của quần chúng. Đối với cán bộ, đảng viên, đây là sự rèn luyệnmm có tính chất quần chúng. Song cán bộ, đảng viên, nhất là cán bộ lãnh đạo, phải có dũng khí cách mạng, phải gương

mẫu thì việc rèn luyện đó mới đạt được kết quả tốt. chúng ta cần ra sức củng cố và phát triển đội ngũ của Đảng. Những nơi đã có tổ chức đảng, dù vững hay chưa vững, cần tích cực bồi dưỡng đảng viên, kết nạp đảng viên mới, nhằm tăng thêm sức chiến đấu của chi bộ, bảo đảm lãnh đạo đẩy mạnh phong trào quần chúng. Nơi nào chưa có tổ chức đảng thì phải tích cực đào tạo, bồi dưỡng cốt cán trong quần chúng, thông qua phong trào quần chúng để rèn luyện, lựa chọn những người ưu tú đưa vào Đảng. Chúng ta phải kiên quyết xây dựng và củng cố tốt tổ chức Đảng trong các dân tộc, cá bản làng.

Để bảo đảm lãnh đạo các dân tộc tiến lên một cách vững chắc, liên tục và đồng đều chúng ta phải xây dựng được đội ngũ cán bộ người dân tộc. Các cấp, các ngành phải kiên quyết, mạnh dạn, không sợ tốn công sức, tích cực tạo mọi điều kiện để đào tạo, bồi dưỡng các cán bộ người dân tộc. Các cấp các ngành, các tổ chức chính quyền, chuyên môn và các đoàn thể quần chúng phải có kế hoạch đào tạo, bồi dưỡng cán bộ từ cơ sở trở lên. Có quy hoạch toàn diện về đào tạo bồi dưỡng cán bộ thì mới có thể xây dựng được một đội ngũ cán bộ tương đối hoàn chỉnh về ngành nghề, trình độ, đủ bảo đảm đẩy mạnh các mặt hoạt động của địa phương tiến lên vững chắc.

Trong công tác xây dựng Đảng và đào tạo bồi dưỡng cán bộ, nhất là ở các vùng dân tộc ít người, chúng ta phải nắm vững quan điểm giai cấp của Đảng. Chúng ta phải kết nạp vào Đảng những người ưu tú trong quần chúng lao động, tích cực cách mạng nhất trong phong trào và bồi dưỡng, đào tạo họ thành những cán bộ lãnh đạo phong trào quần chúng. Có như thế, chúng ta mới có nhiều cán bộ lãnh đạo phong trào quần chúng. Có như thế, chúng ta mới có nhiều cán bộ dân tộc ít người. Đối với những dân tộc hoặc những vùng chưa có cán bộ dân tộc, chúng ta phải tìm những người xuất sắc nhất trong quần chúng nơi ấy, dân tộc ấy để bồi dưỡng họ thành đảng viên, thành cán bộ lãnh đạo phong trào quần

chúng nơi ấy, dân tộc ấy. Chúng ta cần có nhận thức đúng về khả năng cách mạng của cán bộ người dân tộc. Trước hết, phải xem cán bộ đó đảm nhiệm được nhiệm vụ công tác hợp với năng lực của họ hay không, có được quần chúng các dân tộc tin yêu hay không, không nên chỉ xem xét một cách hời hợt chung chung.

Về mặt này, chúng ta phải kiên quyết đề phòng và khắc phục tư tưởng coi thường thanh niên, coi khinh phụ nữ, như cho còn non trẻ, kém cỏi, không đủ năng lực làm công tác cách mạng. Thực chất đó là những biểu hiện của tư tưởng gia trưởng phong kiến, trái hẳn với những tư tưởng của Đảng ta, phải đứng trên lập trường của Đảng, lợi ích cách mạng để phê phán những biểu hiện sai lệch nói trên trong cán bộ, đảng viên ở các cấp, các ngành, nhất là những người trực tiếp làm công tác xây dựng Đảng và công tác cán bộ.

Trong công tác đào tạo bồi dưỡng cán bộ, chúng ta cần giúp họ không ngừng nâng cao lập trường tư tưởng của giai cấp công nhân, nâng cao trình độ văn hóa, kỹ thuật, năng lực quản lý Nhà nước, quản lý kinh tế, ... Đồng thời, giúp anh chị em nâng cao quan điểm quần chúng, chống lối làm việc quan liêu, dập khuôn, máy móc trong việc tổ chức quần chúng thực hiện các chủ trương chính sách của Đảng. Đây là một bệnh nguy hiểm dễ xảy ra trong việc chỉ đạo thực hiện ở những nơi có nhiều vùng, nhiều dân tộc khác nhau. Ngoài ra, còn phải khắc phục những tư tưởng dân tộc lớn, tư tưởng dân tộc hẹp hòi hã còn ít nhiều trong cán bộ đảng viên ta.

Tóm lại, các cấp ủy đảng cần giúp cán bộ, đảng viên trau dồi phẩm chất đạo đức cách mạng và rèn luyện tác phong công tác tốt, nêu gương sáng cho quần chúng noi theo.

Đi đôi với công tác xây dựng Đảng, chúng ta cần chú trọng củng cố các tổ chức chính quyền và các đoàn thể quần chúng ở cơ sở. Các đảng bộ cơ sở và chi bộ phải thật sự củng cố và nắm chắc Đoàn thanh niên lao

động để lãnh đạo thanh niên, giúp thanh niên làm trong nhiệm vụ xung kích trên các mặt trận chiến đấu, sản xuất, khoa học kỹ thuật, văn hóa, xã hội... Đồng thời, thu hút vào Đảng những đoàn viên thanh niên ưu tú nhất. Đảng bộ không thể buông lỏng các mặt trận ấy cũng như không thể coi nhẹ việc sử dụng cánh tay của Đảng.

Các đảng bộ ở nông thôn miền núi phải lãnh đạo mặt trận sản xuất nông nghiệp mà chiến sĩ phần lớn là phụ nữ và bình đẳng nam nữ là nhiệm vụ cách mạng rất to lớn. Cho nên phải chăm lo xây dựng tổ chức phụ nữ cho vững mạnh, tích cực bồi dưỡng và mạnh dạn đưa phụ nữ các dân tộc vào Đảng, bồi dưỡng họ thành lực lượng lãnh đạo và nòng cốt trong phong trào quần chúng.

Chăm lo củng cố mối liên hệ giữa Đảng và quần chúng là một nguyên tắc cơ bản trong việc xây dựng Đảng kiểu mới của chủ nghĩa Mác – Lê-nin. Đảng luôn luôn nhắc nhở chúng ta phải làm tốt việc này, coi đây là công tác quan trọng thường xuyên của mỗi tổ chức đảng, của mỗi cán bộ, đảng viên. Để phát huy quyền làm chủ tập thể của quần chúng một cách mạnh mẽ, đưa sự nghiệp cách mạng miền núi tiến lên những bước mới, chúng ta cần làm tốt hơn nữa công tác quần chúng của Đảng, tạo một chuyển biến mạnh mẽ, một khí thế mới trong đồng bào các dân tộc miền núi. Chúng ta phải ra sức củng cố tổ chức cơ sở đảng và mọi mặt để đủ sức củng cố tổ chức cơ sở Đảng về mọi mặt để đủ sức để quần chúng các dân tộc tiến lên, đáp ứng những yêu cầu to lớn của sự nghiệp chống Mỹ cứu nước, sự nghiệp xây dựng miền núi xã hội chủ nghĩa.